

อธิษฐานขอพบหลวงพ่อกจากสิงคโปร์

สุวรรณ จันทน์ตัน

R7018

ครอบครัวของดิฉัน พี่นเพเป็นคนขอนแก่น แต่โชคชะตาบันดาลให้ครอบครัว บุตรสาวไปอยู่ที่สิงคโปร์ ลูกเขยของดิฉันขับเครื่องบินสายสิงคโปร์แอร์ไลน์ ดิฉันจึงต้องไปอยู่ สิงคโปร์ครั้งละหลายปี เป็นเพื่อนลูกสาวอยู่ที่นั่น ส่วนลูกเขยอีกคนเป็นวิศวกรขุดเจาะน้ำมัน เป็นชาวแคนาดา ระหว่างอยู่ที่สิงคโปร์ มีอยู่ปีหนึ่งหลวงพ่อกเจ้าคุณพระราชสุทธิญาณมงคล (หลวงพ่อกจรูญ จิตฺตมโฆ) สมัยนั้นยังเรียกว่า หลวงพ่อกพระภาวนาวิสุทธิคุณ ท่านไปเยี่ยม ครอบครัว คุณชี ชู้ง้อ แซ่เอ็ง (ทราบภายหลัง เมื่อได้มีโอกาสอ่านหนังสือกฎแห่งกรรม-ธรรม ปฏิบัติ) ในครั้งนั้น เป็นที่รำลือไปทั่วเกาะสิงคโปร์ ว่ามีภิกษุจากวัดอัมพวัน ไทยแลนด์ ไปเยี่ยม สิงคโปร์ตามที่ลูกศิษย์ลูกหานิมนต์ท่านเจ้าคุณฯ ไป

ดิฉันก็ไม่กล้าเข้าไปขอพบ เพราะผู้ศรัทธาในองค์หลวงพ่อกเจ้าคุณฯ มีมากเหลือเกิน แต่ จิตใจไม่รู้เป็นยังไง ประารถนาแรงกล้าจะได้พบหลวงพ่อกเจ้าคุณฯ วัดอัมพวันให้ได้ จึงอธิษฐานจิต ไว้ ๒ ประการคือ

๑. กลับไปไทยแลนด์ บ้านเกิดของดิฉันแล้ว ขอให้ได้มีโอกาสเข้าไปกราบหลวงพ่อกเจ้า คุณฯ วัดอัมพวัน
๒. ขอให้บุตรชายคนเล็กที่ออกจะดีรั้นและใช้เงินเปลือง ให้กลับมาตั้งใจเล่าเรียน ประพฤติ ตนเป็นคนดีของพ่อแม่ต่อไป

อธิษฐานขอไว้ ๒ ข้อ ยังก็นึกไม่ออกเลยว่า จะได้มีโอกาสได้พบ หลวงพ่อกเจ้าคุณพระ ราชสุทธิญาณมงคล (หลวงพ่อกจรูญ จิตฺตมโฆ) วัดอัมพวัน สิงหบุรี ได้อย่างไร ก็เกือบจะลืมเรื่อง ที่ตนเองอธิษฐานเอาไว้ กลับมาเมืองไทย มาอยู่จังหวัดขอนแก่น นานพอควร อยู่ ๑ วันหนึ่งก็ไป บ่น ๑ เรื่องลูกชายหัวแก้วหัวแหวน มันคือ ไม่เอาใจใส่เล่าเรียน เทียวสะบัดเลย เปลืองทรัพย์ไป ก็มาก บ่นกับเพื่อนบ้าน ชื่อคุณศิริประภา (กอบ) สิทธิเกษร ก็ไม่นึกว่าจะโยงโยมาเป็นเหตุให้ได้ เข้าปฏิบัติกรรมฐาน ณ วัดอัมพวัน สิงหบุรี ได้ยังไง

อยู่ ๑ คุณศิริประภา ที่เพื่อน ๆ ชอบเรียก คุณกอบ ก็บอกว่าค่า ๆ ไปพบ อาจารย์บุญ ส่ง อินทวิรัตน์ กันเถอะ เพื่อท่านจะให้คำแนะนำอะไรเป็นประโยชน์บ้าง ดิฉันพร้อมด้วยคุณ

กอบ คุณป้ายุพิน รัตนวิสิทธิ์ มารดาของคุณมรกต ก็พากันมาพบอาจารย์บุญส่ง ในตอนค่ำ ๆ พอพบหน้ากันเท่านั้นเอง

ท่านอาจารย์บุญส่ง อินทวิรัตน์ ทักทายเปรี้ยว ๆ เรื่องอะไร ดิฉันเป็นใคร มาจากสิงคโปร์ มาทำไม เรื่องทุกข์ในใจ ถักทักทายเปรี้ยว ๆ ผ่ากลางใจ เหมือนกับอ่านตัวดิฉันออก อย่างกับอ่านหนังสือ ซึ่งถ้าเป็นคนอื่น ดิฉันก็อาจจะนึกว่าเตรียมเรื่องข้อมูลไว้ล่วงหน้า จึงกล่าวเหมือนอ่านใจดิฉันออกหมด แต่คุณกอบเพื่อที่นำมาบอกว่า อาจารย์บุญส่งไม่เคยรู้เรื่อง ไม่รู้จักดิฉันมาก่อนจริง ๆ และดิฉันก็ทราบว่าเป็นอย่างนั้นจริง แต่งงงพร้อม ๆ กับศรัทธาว่า คนแบบนี้มีอะไรแปลก ๆ เหมือนมีญาณทิพย์หยั่งรู้ใจคนได้ ดิฉันนึกคิดเรื่องอะไร พูดออกมาหมดเลย

ดิฉันเล่าเรื่องลูกชาย ว่าควรแก้ไขอย่างไรดี ตอนนี้ได้คำตอบจากอาจารย์บุญส่ง ที่ทำให้ดิฉันศรัทธาพร้อม ๆ กับสะดุ้งในจิตใจนิด ๆ ว่า ทำไมจึงกล่าวแปลก ๆ เช่นกล่าวว่า “หลวงพ่ोज้าคุณฯ วัดอัมพวัน ท่านบอกไว้ จะดูว่า **ลูกแยหรือเยี่ยม ให้ดูแม่ ถ้าแม่มันแย ลูกมันก็แย ถ้าแม่เยี่ยม ลูกมันจะยิ่งยอด ดูไม่ยาก ลูกเต้าจะชั่วดีแล้ว ให้ดูไปจากแม่**” เอ๊ะ! ทำไมดิฉันทำอะไรผิดหรือ จึงบอกว่า จะดูลูกให้ดูแม่ ดูลูกแยหรือเยี่ยม มองผ่านไปจากแม่ ถ้าแม่แย ลูกยับเยินแน่ ๆ อ้าว! ทำไมละ ก็ศรัทธาในอาจารย์บุญส่ง อินทวิรัตน์ เปี่ยมหัวใจไว้เป็นทุนแล้ว

พร้อมกับยื่นหนังสือกฎแห่งกรรม-ธรรมปฏิบัติ ให้ยืมไปอ่านพร้อมหนังสือสวดมนต์ ยิ่งคุณป้ายุพิน รัตนวิสิทธิ์ ดูจะนับถืออาจารย์บุญส่งมาก ไกลซัดกว่าดิฉันมาก่อนด้วยซ้ำไป เพราะเคยพบการทักท้วงเหมือนอ่านใจออก คุณป้ายุพิน รัตนวิสิทธิ์ เคยบอกว่าเพียงอาจารย์บุญส่งพูดอ่านใจคุณมรกตลูกสาวสองสามประโยคเท่านั้น คุณมรกตลูกสาวคุณป้ายุพิน น้ำตาโปรยเลย มันสะท้าน ท่านบ่นน้ำตาพังทลายเลยเชียว แม้แต่คุณป้ายุพินเองก็ยังไม่รู้เรื่องทุกข์ใจของลูกสาว แต่ทำไมมานั่งอยู่ต่อหน้าด้วยกัน มีคุณศิริประภา (กอบ) สิทธิเกษร เป็นสักขีพยาน เพราะคุณมรกตมาจากหนองคาย มาเยี่ยมแม่ชื่อ ยุพิน รัตนวิสิทธิ์ เท่านั้น ทำไมอาจารย์บุญส่ง อ่านเรื่องราวย้อนอดีตได้ละเอียดียบเหมือนอ่านหนังสือเลย อ่านใจคนออกได้ยังไง อ่านย้อนอดีตถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมา รู้ได้อย่างไร ดิฉันเกิดศรัทธามาก

ก็ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์บุญส่ง ที่ดิฉันเคารพศรัทธา ให้ไปปฏิบัติกรรมฐาน ชุดใช้หนี้กรรม ที่วัดอัมพวัน สิงห์บุรี คนละ ๗ วัน รวมไปถึงคุณศิริประภา ก็เคยถูกอาจารย์บุญส่งอ่านชีวิตที่ผ่านมาและปัจจุบันทะลุปรุโปร่งมาหมดแล้วด้วย จึงเหมารถพากันไปวัดอัมพวันเต็มคันรถ ไปกราบทำหลวงพ่ोज้าคุณพระราชสุทธิญาณมงคล (หลวงพ่ोजรรณ จิตฺตมโฆ) วัด

อัมพวัน สิงห์บุรี และอยู่ปฏิบัติกรรมฐานกันคนละ ๗ วัน เพราะคุณศิริประภาเองก็มีปัญหาทางครอบครัวหนักหนา แยกภาระในครอบครัวเลี้ยงบุตรสองคนตามลำพัง ว่าแห่อยู่ในโลกสับสนอลเวง เมื่อได้รับ แสงเทียนส่อง ทางก็จิตใจชื่นบาน มีกำลังใจ ได้สติ ใช้สติที่ได้รับจากการฝึกสติปัฏฐาน ๔ มาจากวัดอัมพวัน สิงห์บุรี เอามาดำเนินชีวิต ทำมาหากินเลี้ยงลูกสาวสองคนที่เหมือนกำพร้าพ่ออย่างเข้มแข็ง มีกำลังใจได้ต่อไปอย่างทรหด

สิ่งที่ได้รับมา หลังจากไปอยู่ปฏิบัติกรรมฐาน ๗ วัน จากวัดอัมพวัน สิงห์บุรี กลับมาแล้ว บุตรชายของดิฉันซึ่งหนีเที่ยว หนีเรียนตลอดมาก็กลับมาบ้าน มาบอกกับดิฉันว่า ต่อไปนี้จะหยุดเที่ยวแล้ว จะเรียนต่อไป เรื่องนี้ดิฉันเคยบ่นรำพึงไว้กับอาจารย์บุญส่งก่อนไปวัดอัมพวันนานแล้วว่า ทำยังไง จะตามลูกชายกลับบ้านได้ มันเที่ยวไม่เห็นหัวเห็นหาง อาจารย์บุญส่งบอก ไม่ต้องไปตามเปลืองเงินไปก็แสนแล้วละ จะตามให้กลับ ไม่ต้องไปตามที่ไหน ให้ไปตามโดย ดิฉัน นางสุวรรณ จันทร์ตัน ไปปฏิบัติกรรมฐาน ๗ วัน ที่วัดอัมพวัน สิงห์บุรี แล้วลูกชายจะกลับมาเอง แล้วจะดีเอง ก็เป็นความจริง อานิสงส์ปฏิบัติสติปัฏฐาน ๔ ช่วยให้ดิฉันพบความสุข ความเจริญในครอบครัว อะไร ๆ ที่มันอมทุกข์ขมโศกมาตลอด ก็คลี่คลายเหมือนฤดูไม่ผลัดใบ ชุ่มชื้นเอิบอ้อมใจบอกไม่ถูก ทำไม่ถึงเป็นอย่างนี้ได้

ก่อน ๆ ดิฉันทำบุญมากก็มาก ทำไม บุญมันตกน้ำดับหายไปหมด แต่พอไปปฏิบัติสติปัฏฐาน ๔ อยู่กรรมฐาน ๗ วัน ที่วัดอัมพวัน สิงห์บุรี ได้รับบุญหลวงพ่อเจ้าคุณฯ วัดอัมพวัน อะไร ๆ ที่มันเลวร้ายกลับฟื้นกลายเป็นดีไปหมดรวมไปถึงโชคชะตาชีวิตของคุณศิริประภา สิทธิเกษร อะไร ๆ ก็คลี่คลายไปทางด้านดีขึ้นโดยลำดับ และก็พากันไปอยู่ปฏิบัติกรรมฐานอีกครั้งพร้อมหมดทั้งครอบครัว ครั้งแรกไปกันลำพังแม่ลูก ตอนหลังคุณศิริประภากลับพากันไปหมดทั้งครอบครัว ดึงเอาครอบครัวไปกันได้ทั้งหมด ไปได้ยังไง

ดิฉันเองก็ต้องเชื่อในอานิสงส์ปฏิบัติกรรมฐาน แก่กรรมได้จริง ปลดปล่อยชีวิตให้หลุดพ้นเงื่อนไขร้อยรัดได้จริง ถ้าใครยังไม่เคยเข้าปฏิบัติสติปัฏฐาน ๔ ฝึกกรรมฐานสายวัดอัมพวัน สิงห์บุรี ดิฉันนางสุวรรณ จันทร์ตัน ขอแนะนำว่าควรหาโอกาสไปให้ได้ จะได้รับคำตอบว่า คนเราเกิดมาทำไม และจะมีชีวิตอยู่ในโลกนี้อย่างไร จึงจะอยู่อย่างมีความสุขในสังคมที่สับสนอลเวงได้ มีดแปดทิศ หาทางออกไม่ได้ อย่าคิดสั้นนะ ไปวัดอัมพวัน สิงห์บุรี ไปกราบหลวงพ่อดุสิตราชสุทธานามมงคล (หลวงพ่อดุสิต) ให้ได้นะ ชีวิตจะได้พบแสงสว่าง ใช้สติแก้ปัญหาชีวิตได้แน่